

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

Factors Affecting the Quality of Life of the Persons with Disabilities in

Nong Bua Subdistrict, Namon District, Kalasin Province

ธราธิป แก้วสง่า

สัญญา เคนาภูมิ

ยุภาพร ยูภาส

นักศึกษาปริญญาโท รม.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Taratip kaewsanga

Sanya Kenaphoom

Yupaporn Yupass

M.P.A. Student (Public Administration), Rajabhat Mahasarakham University

Lecturer of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University

Lecturer of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University

E-mail : taratipsan@gmail.com

วันที่รับบทความ: 26 มิถุนายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 26 กรกฎาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 28 กรกฎาคม 2567

Received: June 26, 2024; Revised: July 26, 2024; Accepted: July 28, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการเข้าถึงสิทธิ ระดับการสนับสนุนทางสังคม และระดับคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมไปถึงศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ และศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ คนพิการที่จดทะเบียนในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 118 คน โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณถดถอยเชิงเส้น ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการเข้าถึงสิทธิ ระดับการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ และระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการ มีจำนวน 2 ด้าน คือด้านการยอมรับ และด้านข้อมูลข่าวสาร สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ ร้อยละ 45.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) แนวทางสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม มีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียนรู้ ผลักดันให้คนพิการมีการศึกษา ที่เท่าเทียมกันกับคนปกติ ส่งเสริมให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ารับการศึกษาระดับวัยเรียน 2) ด้านอาชีพการจ้างงานและรายได้การอบรมฝึกทักษะอาชีพอิสระในท้องถิ่น ตามความต้องการของแต่ละประเภทความพิการ 3) ด้านกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสรับการฝึกฝนพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาสู่นักกีฬาอาชีพ

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล; คุณภาพชีวิต; คนพิการ

Abstract

This research aimed to study the level of access to rights, the level of social support, and the level of quality of life of the disabled, including the study of the influence of social support on the quality of life of the disabled, and the study of guidelines for developing the quality of life of the disabled in Nong Bua Subdistrict, Namon District, Kalasin Province. The sample group in this research was 118 disabled people registered in Nong Bua Subdistrict, Namon District, Kalasin Province, using Taro Yamane's formula. The research tools used were frequency, percentage, mean, standard deviation, and linear regression analysis. The results of the research found that 1) the level of access to rights, the level of social support of the disabled, and the level of quality of life of the disabled in Nong Bua Subdistrict, Namon District, Kalasin Province were at a moderate level overall. 2) The influence of social support on the quality of life of the disabled consisted of 2 aspects: acceptance and information, which could be jointly predicted at 45.30 percent with statistical significance at the .05 level. 3) The guidelines for developing the quality of life of the disabled in the areas with average values lower than the overall average consisted of 3 aspects: 1) Learning, pushing for the disabled to have an education equal to normal people. Promote all types of disabled people to receive education at all levels of school age 2) Employment and income careers Local independent vocational skills training according to the needs of each type of disability 3) Sports and recreation Promote disabled people to have the opportunity to receive training and develop themselves to develop into professional athletes.

Keywords: Factors Affecting; Quality of Life; Disabled Person

บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกมีคนพิการมากกว่า 1,000 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 15 ของประชากรโลกและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประชากรมีอายุที่ยืนยาวและมีการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังเพิ่มขึ้น และองค์การสหประชาชาติ พบว่ากลุ่มประเทศแถบเอเชีย และแปซิฟิก มีคนพิการมากที่สุดในโลก คนพิการจำนวนไม่น้อยต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติ และเข้าไม่ถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น ไม่ได้รับการศึกษา ไม่มีใครรับเข้าทำงาน และ

ไม่ได้รับบริการด้านสุขภาพ เป็นต้น คนพิการหลายคนถูกจำกัดให้ต้องอยู่แต่ในสถานสงเคราะห์ซึ่งนับว่าเป็นการละเมิดต่อสิทธิของคนพิการที่พึงมีอิสระในการใช้ชีวิตในสังคมหรือชุมชน (พวงแก้ว กิจธรรม, 2555)

การกำหนดรับรองสิทธิของคนพิการนั้น เริ่มมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ และกำหนดให้รัฐต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้บัญญัติรับรองสิทธิของคนพิการไว้ในลักษณะเดียวกัน ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน แต่ผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่ผ่านมาพบว่าคนพิการยังมียังมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีเท่าที่ควร การให้บริการยังไม่เพียงพอกับความต้องการของคนพิการ และบางอย่างยังไม่ตรงกับความต้องการของคนพิการอย่างแท้จริง (สำนักนโยบายและวิชาการ, 2554)

จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลคนพิการเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงข้อมูลในระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว รอบเดือน มกราคม - มีนาคม 2567 ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการสังคม และในบทบาทของคณะกรรมการศูนย์บริการคนพิการทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว พบว่าสถานการณ์คนพิการในพื้นที่ตำบลหนองบัว ในปัจจุบันนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 167 คน ส่วนใหญ่เป็นคนพิการประเภทที่ ๓ คือมีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีทั้งเป็นมาตั้งแต่กำเนิดและเกิดขึ้นภายหลังจากอุบัติเหตุ ความพิการได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตประจำวันคือ คนพิการไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้เองทั้งหมดทำให้เกิดสภาวะพึ่งพิงญาติหรือบิดามารดาที่เป็นผู้สูงวัยบางคนต้องถูกทอดทิ้งให้อยู่บ้านคนเดียว คนพิการส่วนใหญ่ขาดการฟื้นฟูด้านร่างกาย การได้รับมอบอุปกรณ์ไม่ตรงกับความต้องการและสภาพของคนพิการ การดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนซึ่งพบว่ายังมีน้อยจะดูแลกันเองในครอบครัวเท่านั้น ดังนั้นการศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ จึงมีความสำคัญมากเป็นการศึกษาหาข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ (องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว, 2567)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ว่ามีคุณภาพชีวิตเป็นอย่างไร รวมถึงศึกษาว่า การสนับสนุนจากทางสังคมมีอิทธิพลหรือส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้แก่คนพิการได้อย่างเหมาะสม นอกจากนั้นสามารถนำข้อมูลต่าง ๆ นำไปเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานของภาครัฐหรือเอกชน เข้ามาส่งเสริมทางด้านการประกอบอาชีพหรือเข้ามาฟื้นฟูทางด้านสุขภาพและฟื้นฟู ทางด้านแรงงานให้กับคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเกิดศักยภาพในการทำงาน และมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์อย่างทัดเทียมกับคนอื่นในสังคม เพราะความพิการที่เกิดขึ้น หากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ถูกต้องและมีการพัฒนาความสามารถที่ถูก

ทาง นอกจากช่วยให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เลี้ยงตัวเองได้ โดยไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม กำลังแรงงาน ความสามารถและความคิดของคนกลุ่มนี้ สามารถที่จะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไปได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

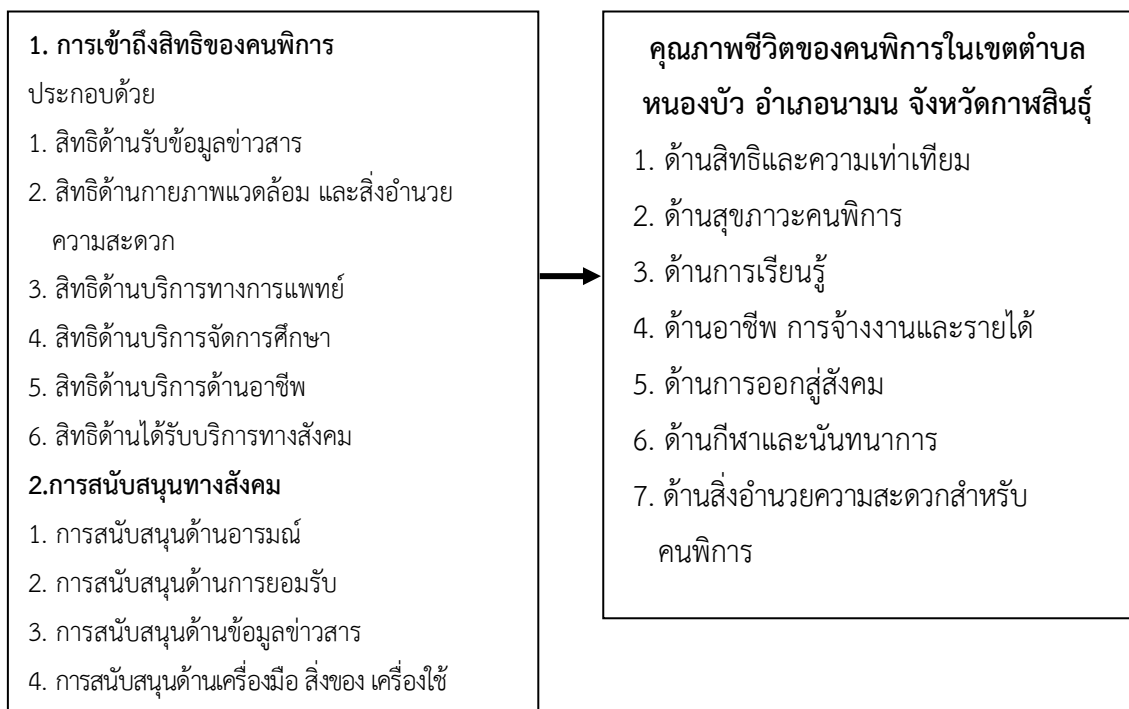
1. เพื่อศึกษาระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ การสนับสนุนทางสังคมและคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวทางของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) มาเขียนเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่ขึ้นทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพความพิการกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 167 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนผู้พิการที่ขึ้นทะเบียนรับเงินเบี้ยยังชีพความพิการกับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973, p.727) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการวิจัย ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ลักษณะความพิการ ระยะเวลาพิการ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการสนับสนุนทางสังคมแก่คนพิการ ตอนที่ 4 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ ปี 2559 ของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ปลายเปิด (Open-ended Form) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่ามีค่า IOC = 1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับคนพิการในตำบลหนองบัว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง .245-.746 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1951, p.274; อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2558) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.915

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้ 1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล 2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามกลับคืนด้วยตัวเอง 3. ได้รับแบบสอบถามกลับคืน และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีความสมบูรณ์ จำนวน 118 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนการวิเคราะห์ 1) ระดับการเข้าถึงสิทธิของคณพิการ 2) ระดับการสนับสนุนทางสังคม และ 3) คุณภาพชีวิตของคณพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม กับคุณภาพชีวิตคณพิการ และอิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ใช้การวิเคราะห์พหุคูณถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดคุณภาพของการวิจัยและได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของคณพิการ ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ประชุม กลุ่มย่อยประธานกลุ่มคณพิการทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวน 8 คน เพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ ให้ดียิ่งขึ้นเมื่อได้รับข้อเสนอแนะในการสัมภาษณ์ จากประธานกลุ่มคณพิการทั้ง 8 คน แล้วผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มประเด็นนำเสนอเชิงพรรณนา เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับของการเข้าถึงสิทธิของคณพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ พ.ศ. 2550

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการเข้าถึงสิทธิของคณพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ พ.ศ. 2550 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ข้อที่	การเข้าถึงสิทธิของคณพิการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	สิทธิด้านข้อมูลข่าวสาร	3.15	0.39	ปานกลาง
2	สิทธิด้านกายภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.10	0.48	ปานกลาง
3	สิทธิด้านบริการทางการแพทย์	3.13	.025	ปานกลาง
4	สิทธิด้านบริการจัดการศึกษา	3.09	0.31	ปานกลาง
5	สิทธิด้านบริการด้านอาชีพ	3.25	0.38	ปานกลาง
6	สิทธิด้านได้รับบริการทางสังคม	3.22	0.38	ปานกลาง
รวม		3.15	0.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการวิเคราะห์ระดับของการเข้าถึงสิทธิของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือสิทธิด้านบริการด้านอาชีพ ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาคือ สิทธิด้านได้รับการทางสังคม ($\bar{X} = 3.22$) สิทธิด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.15$) สิทธิด้านบริการทางการแพทย์ ($\bar{X} = 3.13$) สิทธิด้านกายภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือสิทธิด้านบริการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.09$)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ ในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ข้อที่	การสนับสนุนทางสังคม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านอารมณ์	3.18	0.33	ปานกลาง
2	ด้านการยอมรับ	3.44	0.59	ปานกลาง
3	ด้านข้อมูลข่าวสารการช่วยเหลือ	3.31	0.73	ปานกลาง
4	ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้	3.25	0.66	ปานกลาง
รวม		3.30	0.47	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับของการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการ ในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการยอมรับ ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือด้านข้อมูลข่าวสารการช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.31$) ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ ($\bar{X} = 3.25$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.18$)

3. ผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ข้อที่	คุณภาพชีวิตคนพิการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านสิทธิและความเท่าเทียม	3.53	0.46	มาก
2	ด้านสุขภาวะคนพิการ	3.43	0.68	ปานกลาง
3	ด้านการเรียนรู้	3.24	0.74	ปานกลาง
4	ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	3.21	0.78	ปานกลาง

ข้อที่	คุณภาพชีวิตคนพิการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5	ด้านการออกสู่สังคม	3.34	0.71	ปานกลาง
6	ด้านกีฬาและนันทนาการ	3.11	0.48	ปานกลาง
7	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	3.48	0.59	ปานกลาง
รวม		3.33	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสิทธิและความเท่าเทียม ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 3.48$) ด้านสุขภาวะคนพิการ ($\bar{X} = 3.43$) ด้านการออกสู่สังคม ($\bar{X} = 3.34$) ด้านการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.24$) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ($\bar{X} = 3.21$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.11$)

4. ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการสนับสนุนทางสังคม ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าการสนับสนุนทางสังคม ($X_1 - X_4$) ทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) ด้านอารมณ์ (X_1) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.285$) 2) ด้านการยอมรับ (X_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.59$) 3) ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3) มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.621$) 4) ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ (X_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.447$) จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางบวก ทุกด้านซึ่งไม่ส่งผลกระทบรุนแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

การสนับสนุนทางสังคม	B	S.E	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.516	.312	-	4.852	.000
ด้านอารมณ์ (X_1)	.035	.107	.025	.323	.747
ด้านการยอมรับ (X_2)	.220	.077	.291	2.856	.005
ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3)	.240	.058	.391	4.113	.000
ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ (X_4)	.047	.059	.070	.801	.425

$R = .673$, $R^2 = .453$, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ดังนี้

1. ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้ง 4 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) เท่ากับ 0.673 ($R = .673$) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร รวมกันมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่นำมาศึกษาทั้ง 4 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการผันแปรกับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) เท่ากับ .453 ($R^2 = 0.453$) แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร สามารถอธิบายคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) ได้ร้อยละ 45.30

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการยอมรับ (X_2) และ ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3) สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการผันแปรโดยเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

3.1 ด้านข้อมูลข่าวสาร (X_3) ($Beta = .391$)

3.2 ด้านการยอมรับ (X_2) ($Beta = .291$)

ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 1.516 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จึงสามารถสร้างสมการถดถอย ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 1.516 + 0.220(X_2) + 0.240(X_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ การสนับสนุนทางสังคมและคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ผลการวิจัยพบว่า การเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือสิทธิด้านอาชีพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือสิทธิด้านบริการจัดการศึกษา โดยสิทธิด้านอาชีพ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลางคือได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการที่เหมาะสม รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางคือได้รับคำแนะนำด้านการประกอบอาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดอยู่ในระดับปานกลางคือได้รับสิทธิเกี่ยวกับอัตรา

ค่าจ้างทำงานในสถานประกอบการเท่าเทียมกับคนปกติ ส่วนสิทธิด้านบริการจัดการศึกษาเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าการเข้าถึงสิทธิในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการสำหรับการศึกษาอย่างเหมาะสม รองลงมาคือได้รับคำแนะนำในการใช้บริการทางการศึกษาได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ได้รับสิทธิในบริการทางการศึกษาสำหรับคนพิการที่เหมาะสมและเพียงพอที่ตนเองต้องการครบถ้วน ซึ่งผลการวิจัยที่ได้สรุปมาข้างต้นสอดคล้องกับงานวิจัยของสาคร นัคราบัณฑิตย์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ พ.ศ. 2550 ของคนพิการในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลจากการวิจัยพบว่า การเข้าถึงสิทธิแต่ละด้านมีดังนี้ 1) สิทธิด้านการรักษาพยาบาลผู้พิการสามารถเข้ารับบริการทางการแพทย์ในการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลรัฐคิดเป็นร้อยละ 100 โดยไม่ต้องจ่ายค่าบริการ 2) สิทธิด้านการศึกษา ผู้พิการสามารถเข้าถึงสิทธิการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ร้อยละ 59 ไม่เคยเข้ารับการศึกษา ร้อยละ 40.9 เนื่องจากเหตุจากความพิการ 3) สิทธิด้านการส่งเสริมอาชีพ ผู้พิการได้รับการฝึกอาชีพที่เหมาะสม ร้อยละ 2.9 สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ร้อยละ 55.6 ของผู้ที่ได้ฝึกอาชีพ ส่วนใหญ่ผู้พิการจำนวน 266 คน จาก 315 คน ไม่สามารถประกอบอาชีพได้และมีอาชีพอยู่แล้ว 40 ราย 4) สิทธิด้านข้อมูลข่าวสาร ผู้พิการทราบถึงสิทธิของตนเองจากเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองควนลัง ที่นำเอกสารต่าง ๆ มาให้ 315 ราย โดยก่อนหน้านี้ผู้พิการ 275 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3 ไม่ทราบสิทธิข้อมูลข่าวสารของตน 5) สิทธิด้านเบี้ยยังชีพคนพิการ โดยผู้พิการทั้งหมด 315 คน ทราบถึงสิทธิการได้รับเบี้ยยังชีพ โดยได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการทุกคนเดือนจากเทศบาลเมืองควนลัง และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิลปชัย วัชรชวกุล (2566) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ผลจากการวิจัยพบว่า ดัชนีสิทธิและความเท่าเทียมคนพิการและผู้ดูแลสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้น้อยในเรื่องการสนับสนุนผู้ช่วยคนพิการ การได้รับการจ้างงานจากหน่วยงานราชการหรือเอกชน และล่ามภาษามือ คนพิการสามารถใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการได้ในระดับปานกลาง การรับบริการสาธารณสุขคนพิการเกินครึ่งได้รับการบริการตามระบบสาธารณสุขตามความต้องการในส่วนที่ยังขาดก็คือ การฟื้นฟูทางการแพทย์ การตรวจร่างกายประจำปี การเยี่ยมบ้านคนพิการ และการได้รับอุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการ ด้านการศึกษา คนพิการส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และไม่ได้รับการศึกษาจำนวนเท่า ๆ กัน ยังไม่ได้รับความช่วยเหลืออีกมาก กรณีคนพิการที่อยู่ในระบบการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาน้อยเพราะมีปัญหาและอุปสรรคทางด้านร่างกาย ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้คนพิการกว่าครึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพ และไม่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพ

1.2 การสนับสนุนทางสังคม ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนทางสังคมของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมน รัช สุวรรณทรัพย์ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่าการสนับสนุนทางสังคมสำหรับคนพิการทางการเคลื่อนไหว ในจังหวัด

ปทุมธานี ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพรธิดา วิเศษศิลปานนท์ และคณะ ได้ศึกษาการติดตามการเข้าถึงสิทธิของคนพิการและการพัฒนารูปแบบระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีสิทธิและความเท่าเทียม คนพิการและผู้ดูแลสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้น้อยในเรื่องการสนับสนุนผู้ช่วยคนพิการ การได้รับการจ้างงานจากหน่วยงานราชการหรือเอกชน และล่ามภาษามือ คนพิการสามารถใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการได้ในระดับปานกลาง ด้านอารมณ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งชฎาพร ใจยา (2558) ศึกษาเรื่องการสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านการประเมินได้รับการสนับสนุนทางสังคมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการยอมรับยกย่องและเห็นคุณค่าด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเครื่องมือ สิ่งของ เครื่องใช้ ได้รับการสนับสนุนทางสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านข้อมูลข่าวสารได้รับการสนับสนุนทางสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรธิดา วิเศษศิลปานนท์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่องติดตามการเข้าถึงสิทธิของคนพิการและการพัฒนารูปแบบระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ผลจากการวิจัยพบว่าคนพิการสามารถใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการได้ในระดับปานกลาง

1.3 คุณภาพชีวิตของคนพิการ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเวชยันต์ ชันธะรี (2556) ได้ทำการศึกษาคุณภาพชีวิตและภาวะซึมเศร้าของผู้พิการในเขตตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตของผู้พิการในเขตพื้นที่ ตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรธิดา วิเศษศิลปานนท์ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่องการติดตามการเข้าถึงสิทธิของคนพิการและการพัฒนารูปแบบระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิคนพิการ ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกของหน่วยราชการและภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นโรงพยาบาลส่วนสถานที่อื่น ๆ เข้าถึงได้เป็นบางส่วน ด้านสุขภาวะคนพิการพบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิรินทร์ วาสิน (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดนนทบุรี ผลจากการวิจัยพบว่า คุณภาพชีวิตคนพิการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการออกสู่สังคมพบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธิดารัตน์ นงค์ทอง (2560) ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตของคนพิการรุนแรงทางร่างกายและการเคลื่อนไหว ผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพชีวิตด้านการออกสู่สังคมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ พบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวม

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกีฬาและนันทนาการพบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของอนัญญา เจียนรัมย์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลจากการวิจัยพบว่า ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการด้านอาชีพและด้านรายได้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการศึกษาพบว่า มีคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 2 การสนับสนุนทางสังคม มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับ และด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน อาจเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีมีความทันสมัยเพิ่มมากขึ้นทำให้คนพิการถึงแม้จะเป็นผู้ป่วยติดเตียงหรือพิการทางด้านการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย ต่างก็สามารถใช้หรือติดตามข่าวสารจากมือถือสร้างตัวตนบนโลกออนไลน์ ให้เป็นที่รู้จักและเกิดการยอมรับจากครอบครัวตลอดจนบุคคลรอบข้างในหมู่บ้าน โดยปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการมากที่สุด ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.39 รองลงคือ ด้านการยอมรับ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.29 ตามลำดับ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถร่วมกันพยากรณ์ความผันแปรของตัวแปรตามหรือคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ได้ร้อยละ 43.30 ($R^{2Adj} = 0.433$) จากผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมแก่คนพิการ มีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าคนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในภาครัฐให้การสนับสนุนแก่คนพิการแล้วย่อมจะส่งผลให้คนพิการทุกประเภทมีคุณภาพชีวิตที่ดีผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิรินทร์ วาสิน (2555) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดนนทบุรี พบว่าภาคีเครือข่ายคนพิการมีอิทธิพลทางบวกกับคุณภาพชีวิตคนพิการมากที่สุด รองลงมาคือ การบริการที่ได้รับจากภาครัฐ การเห็นคุณค่าในตนเอง เพศ และสัมพันธภาพในครอบครัวตามลำดับส่วนอายุ และสถานภาพสมรส มีอิทธิพลทางลบกับคุณภาพชีวิตคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองสำคัญที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในเครือข่ายคนพิการ สัมพันธภาพในครอบครัว การบริการที่ได้รับจากภาครัฐ เพศ อายุ และสถานภาพสมรสตามลำดับ

ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม มาปรับปรุงเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์โดยการสัมภาษณ์ประชุม

กลุ่มย่อย ประธานกลุ่มคนพิการทั้ง 8 หมู่บ้านในตำบลหนองบัว ซึ่งพบว่าระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวน 3 ด้าน ด้วยกันคือ 1) ด้านการเรียนรู้ 2) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ 3) ด้านกีฬาและนันทนาการ

1. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านการเรียนรู้ โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ควรทำการสำรวจคนพิการเพื่อหาสาเหตุที่ไม่ได้รับการศึกษาเพื่อดำเนินการจัดบริการให้ตรง หรือส่งต่อตามความพิการ ตามวัย องค์กรคนพิการควรมีบทบาทในการผลักดันให้คนพิการมีการศึกษาคนพิการต้องได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันกับคนปกติแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในด้านการศึกษา สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องส่งเสริมให้คนพิการทุกประเภทได้เข้ารับการศึกษาระดับวัยเรียนหรือส่งเสริมให้องค์กรคนพิการเปิดโอกาสให้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัย (กศน.) สำหรับคนพิการเพื่อให้กลุ่มคนพิการต่าง ๆ ได้มีโอกาสทางการศึกษามากขึ้นโดยเฉพาะด้านวิชาชีพ เพื่อให้คนพิการได้นำไปประกอบสัมมาอาชีพได้

2. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านอาชีพการจ้างงานและรายได้ ได้แก่ องค์กรคนพิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยผลักดันการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามมาตรา 33 คือสามารถให้คนพิการมีงานทำในสถานประกอบการ มาตรา 35 คือผู้ประกอบการให้ความช่วยเหลืออื่นใด โดยจัดหางานประสานติดต่อการอบรมฝึกทักษะอาชีพอิสระในท้องถิ่น ตามความต้องการของแต่ละประเภทความพิการควรสนับสนุนให้มีการจ้างคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานราชการแม้มีได้อยู่ในบังคับตามกฎหมายต้องรับคนพิการเข้าทำงาน รวมทั้งจัดให้มีแผนงานโครงการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในกิจกรรมโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีด้วย

3. การศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านกีฬาและนันทนาการ โดยสรุป แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านกีฬาและนันทนาการ ได้แก่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้คนพิการออกกำลังกาย จัดกิจกรรมตามความสามารถของคนพิการและลักษณะความพิการ การสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสได้มีรับการฝึกฝนพัฒนาตนเอง เช่น การจัดสถานที่ทำกิจกรรมให้มากขึ้น จัดหาอุปกรณ์การกีฬาให้สอดคล้องเหมาะสม สนับสนุนเงินทุนงบประมาณส่งเสริม ควรให้คนพิการทุกกลุ่มประเภทความพิการและทุกระดับความรุนแรงของความพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการควรจัดกิจกรรมให้แก่ผู้พิการในวันสำคัญ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ส่งเสริมและพัฒนากการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ด้านบริการทางการศึกษาและด้านบริการทางสังคมแก่คนพิการ ให้มากและเพียงพอต่อความต้องการของคนพิการ ในปัจจุบันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการบริการสังคมเกี่ยวกับการยอมรับและการมีส่วนร่วมทางสังคมเศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ ตลอดจนการจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

1.2 แนวทางการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการของสถานประกอบการในเขตตำบลหนองบัวไม่ว่าจะเป็น ด้านสภาพการจ้างงานคนพิการ ด้านปัญหาในการจ้างงานคนพิการ และด้านความต้องการในการ ส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการ ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว สถานประกอบการ ฯลฯ ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมอาชีพสำหรับคนพิการของสถานประกอบการให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนอง ความต้องการตามนโยบายภาครัฐและความต้องการของหน่วยงานและสถานประกอบการเพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนคนพิการให้มีความก้าวหน้า มีอาชีพ สร้างรายได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดีขึ้น

2. เสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เช่น การเห็นคุณค่าในตนเองของคนพิการ ความเชื่อด้านสุขภาพ การปรับตัวต่อสังคมของคนพิการ ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อหาแนวทางในการลดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานให้ผู้พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จิตรรัตน์ นงค์ทอง. (2560). การศึกษาคุณภาพชีวิตของคนพิการทางร่างกายและการเคลื่อนไหว. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.

พวงแก้ว กิจธรรม. (2555). ปี 2555 ถึงเวลาใช้พลังคนพิการ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย.

- รุ่งชฎาพร ใจยา. (2558). การสนับสนุนทางสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์สาขารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เวชนันต์ ชันธะรี. (2556). คุณภาพชีวิตและภาวะซึมเศร้าของผู้พิการในเขตพื้นที่ตำบลหนองเต็ง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ส.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศมนรักษ์ สุวรรณทรัพย์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการทางการเคลื่อนไหวในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศศินันท์ วาสิน. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศิลปชัย วัชรชวกุล.(2566).ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตอำเภอพัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,10(2),121-135.
- สำนักนโยบายและวิชาการ. (2554). 4 ปี พก.สู่การเข้าถึงสิทธิคนพิการที่เป็นจริง. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- สาคร นัคราบัณฑิตย์. (2555). การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ พ.ศ. 2550 ของคนพิการในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาฬสินธุ์. (2567). จำนวนคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการ ตำบลหนองบัว อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดกาฬสินธุ์.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2550). ประเทศการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- อนัญญา เจียนรัมย์. (2557). ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว. (2567). รายงานสถานการณ์จำนวนคนพิการในพื้นที่ตำบลหนองบัว. กาฬสินธุ์: องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว.
- Taro Yamane. **Statistics : An Introductory Analysis**. Third edition. New York : Harper and Row Publication.

